PID	UOHSX00MUJ8P	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-16861/2026/163	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-R0050/2026/VZ	
Datum, místo	12. 5. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 3. 2026 a doplněném dne 16. 3. 2026 navrhovatelem

- **VYSSPA Sports Technology s.r.o.**, IČO 27967638, se sídlem Skladová 2438/6, 326 00 Plzeň,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23. 2. 2026 č. j. ÚOHS-07095/2026/500, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S1000/2025/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **TJ TATRAN Rakovník, z.s**., IČO 47016795, se sídlem U Hluboké studny 133, 269 01 Rakovník, ve správním řízení zastoupen na základě příkazní smlouvy ze dne 9. 9. 2025 společností QUANTUM CZ s.r.o., IČO 25869043, se sídlem Novoveská 101/27, 709 00 Ostrava,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Výměna UT3G**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 10. 11. 2025 uveřejněním výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P25V00036591,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004, správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S1000/2025/VZ, č. j. ÚOHS-07095/2026/500 ze dne 23. 2. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad obdržel dne 22. 12. 2025 návrh navrhovatele proti zadávacím podmínkám. Tímto dnem bylo podle § 249 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „**ZZVZ**“)[1] ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

2. V návrhu poukazuje navrhovatel na skutečnosti, které mají svědčit o netransparentnosti několika různých zadávacích řízení (včetně šetřeného zadávacího řízení) a které mají ve spojení s dalšími

[1] Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení, a to vyjma ustanovení upravených zákonem č. 69/2025 Sb., a zákonem č. 238/2024 Sb. Postup ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

skutečnostmi dokreslovat nezákonnost požadavku na metodu „Design & Build“ (dále jen „**D&B**“) a nezákonnost zadávacích podmínek.

3. Dále navrhovatel blíže odůvodnil svůj názor na nedůvodnost požadavku na užití metody D&B ve vztahu k šetřené veřejné zakázce. Dle navrhovatele zadavatel zvolil metodu D&B, ačkoliv současně stanovil závazné technické požadavky v podrobné studii a porovnávání různých technických řešení tedy fakticky nepřipadá v úvahu. Požadavek zadavatele na profesní způsobilost v části „Projektová činnost ve výstavbě“ metodou D&B navrhovatel považuje za nezákonný.

4. Další námitka směřuje vůči nastavení podmínek technické kvalifikace, které jsou dle názoru navrhovatele stanoveny tak, že ve vzájemných souvislostech nedůvodně eliminují nabídky a vytváří překážky hospodářské soutěže, kdy zadavatel stanovil k prokázání technické kvalifikace kombinaci požadavků, které nedůvodně omezují účast dodavatelů v zadávacím řízení. Navazující námitkou navrhovatel poukazuje na zadávací podmínky v části hodnocení nabídek a hodnoticích kritérií dle čl. 18.1. zadávací dokumentace, konkrétně hodnoticí kritérium č. 2 (počet realizovaných zakázek – čl. 18.2.3 zadávací dokumentace), kdy jsou zadávací podmínky dle jeho názoru nepřiměřené, diskriminační, v rozporu se zásadou transparentnosti a bezdůvodně zaručující konkurenční výhodu některým dodavatelům, neboť jsou stanoveny tak, že ve vzájemných souvislostech nedůvodně zvýhodňují dodavatele s více zkušenostmi, zejména s metodou D&B, přičemž je vyloučeno prokazování prostřednictvím poddodavatelů.

Napadené rozhodnutí

5. Dne 23. 2. 2026 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-07095/2026/500, sp. zn. ÚOHS-S1000/2025/VZ, kterým podle § 265 písm. a) ZZVZ návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

6. Úřad se předně musel vypořádat s otázkou, zda lze požadavek zadavatele na realizaci předmětu veřejné zakázky metodou D&B považovat za důvodný a přiměřený, resp. zda je možné předmětnou veřejnou zakázku realizovat metodou D&B. V této souvislosti Úřad odkazuje na rozhodnutí Úřadu ze dne 3. 4. 2024 č. j. ÚOHS-13929/2024/500, sp. zn. ÚOHS-S0784/2023/VZ (dále jen „**rozhodnutí Bílovec**“), které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 5. 6. 2024 č. j. ÚOHS-22471/2024/161, sp. zn. ÚOHS-R0070/2024/VZ (dále jen „**druhostupňové rozhodnutí Bílovec**“) a následně rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 28/2024-82 ze dne 20. 3. 2025 (dále jen „**rozsudek Bílovec**“). Právní otázky posuzované v nyní projednávané věci se obsahově shodují s právními otázkami, jimiž se Úřad, předseda Úřadu i Krajský soud v Brně již zabývali v citovaných rozhodnutích a rozsudku.

7. Odpovědnost za zpracování projektové dokumentace projektu je v případě užití metody D&B přenesena (zcela nebo částečně) přímo na dodavatele (nejčastěji na zhotovitele stavby), který má navrhnout (dle svého přesvědčení) nejvhodnější řešení pro daný záměr zadavatele („design“), a toto své řešení následně realizovat („build“). Postup s využitím metody D&B přitom nepředstavuje žádnou výjimku ve smyslu zákona a její využití automaticky neznamená potřebu jiného než obecně předepsaného zadavatelského postupu.

8. Součástí předmětu díla jsou dle návrhu smlouvy i činnosti a povinnosti zhotovitele, včetně povinnosti obstarat projektové dokumenty v rozsahu nezbytném pro vydání všech případně nezbytných povolení k zahájení stavby podle platných právních předpisů, včetně všech podkladů a dokumentů, které mohou být požadovány v procesu povolování. Součástí plnění je také kompletní zpracování realizačních projektových dokumentů a zpracování konstrukční dokumentace v souladu se zadávacími podmínkami.

9. Zadavatel předmět plnění vymezil v rámci studie zpracované pro účely zadání stavby metodou D&B, která kromě vymezení základních parametrů stavby uvádí i návrhy technického řešení, a to jako příklady možného (technického) řešení, přičemž dodavatel má možnost zvolit řešení odlišné, pokud jej shledá vhodnějším, což bylo zadavatelem jednoznačně vyjádřeno slovním spojením „příklad možného řešení“, které se ve studii u navrhovaných možností vyskytuje. Studie předložená zadavatelem tedy představuje dle Úřadu pouze rámec pro zpracování projektové dokumentace a realizaci samotné stavby, kdy v rámci této studie nejsou závazně uvedeny všechny prvky potřebné pro provedení stavby.

10. Dle Úřadu není rozhodné ani to, že požadované plnění, tj. výměna umělého trávníku, musí respektovat prováděcí pokyn FAČR k atestacím hřišť s umělými trávníky, neboť každá stavba podléhá veřejnoprávním normám, které jsou s její realizací úzce spjaty. Jak uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku Bílovec: „*Z prováděcího pokynu FAČR lze naopak seznat, že byť jsou kritéria pro udělení atestace FAČR (a tedy pro konečnou podobu fotbalového hřiště s umělým povrchem) specifická, nejsou ve většině případů vázána na zcela konkrétní hodnoty či postupy, ale naopak spíše na přípustný rozsah jednotlivých prvků (viz kupř. sklon hřiště v rozmezí 0,0 % až 0,5 %).*“

11. Skutečnost, že zadávací dokumentace nenabízí prostor pro řešení, které by bylo mimořádně originální, tak dle Úřadu ještě neznamená, že požadavek na realizaci projekčních činností je zcela nedůvodný, respektive že k nim při realizaci předmětu veřejné zakázky vůbec docházet nebude.

12. K námitce navrhovatele spočívající v údajně nezákonném a nedůvodném požadavku zadavatele na doložení oprávnění k podnikání v oboru „Projektová činnost ve výstavbě“, kdy právě projektová činnost má podle navrhovatele za následek omezení hospodářské soutěže metodou D&B, Úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že zadavatel stanovil předmětný požadavek v rámci podmínek na prokázání profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2 písm. a) ZZVZ [viz bod 6.1.2 písm. b) zadávací dokumentace], přičemž požadoval, aby dodavatel předložil doklad, že je oprávněn podnikat v rozsahu odpovídajícímu předmětu veřejné zakázky, a to tak, že předloží mj. platné oprávnění k podnikání v oboru „Projektová činnost ve výstavbě“.

13. Pokud pak Úřad dospěl k závěru, že zadavatel je oprávněn požadovat realizaci předmětné veřejné zakázky metodou D&B, není logicky možné považovat za nedůvodný (a rovněž nezákonný) ani požadavek zadavatele na doložení oprávnění k podnikání v oboru „Projektová činnost ve výstavbě“ k ověření toho, že vybraný dodavatel splňuje zákonné podmínky pro výkon projektové činnosti („design“).

14. Úřad se dále zabýval námitkou navrhovatele týkající se údajně nezákonného a nedůvodného požadavku na technickou kvalifikaci, která je v čl. 6.1.3 písm. a) zadávací dokumentace specifikována jako požadavek, aby dodavatel za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení dokončil „*minimálně 1 stavební práci spočívající ve výstavbě nebo rekonstrukci (obnově) fotbalového hřiště o ploše min. 7000 m2 s umělým trávníkem 3. generace, na které byla vydána atestace FAČR dle Prováděcího pokynu FAČR k atestacím hřišť s umělými trávníky nové 3. generace (bez ohledu na to, zda byla realizována dle projektové dokumentace nebo metodou [D&B]*.“ Podle závěru Úřadu stanovený požadavek na technickou kvalifikaci není nezákonný, je založen na objektivních skutečnostech a vztahuje se k předmětu veřejné zakázky, přičemž není zřejmé jakékoli bezdůvodné omezení či zvýhodnění některých dodavatelů, jakož není zřejmá ani nepřiměřenost uvedené zadávací podmínky. Nadto Úřad zdůraznil, že sám navrhovatel uvádí, že stanovený požadavek na technickou kvalifikaci splňuje, což Úřad považuje za zásadní skutečnost, pro kterou nelze argumentaci navrhovatele přisvědčit.

15. Otázku vzniku možné (hrozící) újmy ostatních dodavatelů tak nelze zohledňovat v rámci návrhu navrhovatele, jenž dotčený požadavek technické kvalifikace splnil. Úřad rovněž připomíná, že byly v šetřeném zadávacím řízení podány celkem tři nabídky.

16. Navrhovatel v dokumentu označil 16 různých hřišť (resp. 16 veřejných zakázek na výměnu umělého trávníku 3. generace zadávaných v letech 2021 až 2025). Z tohoto počtu má 8 hřišť plochu alespoň 7 000 m2 a atestaci FAČR, a tudíž dokládají splnění šetřeného požadavku na technickou kvalifikaci. Těchto 8 hřišť přitom dle údajů ve sloupci „Realizační firma“ realizovalo 7 různých dodavatelů (včetně navrhovatele).

17. Zadavatel uvádí, že plocha 5529 m2 vychází ze standardizovaných rozměrů hřišť dle „DOPORUČENÍ KOMISE PRO STADIONY A HRACÍ PLOCHY, ROZMĚRY FOTBALOVÝCH HŘIŠŤ a BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ“, přičemž se jedná o rozměr kategorie III pro dorosteneckou ligu U17 a krajské soutěže U19. Byť zadavatel v rámci technické kvalifikace požaduje prokázání rozměrem pro vyšší kategorii, i zkušenost s tímto menším rozměrem je pro něj cenná.

18. Úřad pak shledal šetřené kritérium hodnocení zcela zákonným i v kontextu toho, že jedno z bodovaných subkritérií obsahuje požadavek na užití metody D&B v rámci doložených referencí. Vzhledem k závěrům uvedeným ve vztahu k předchozím námitkám navrhovatele, kdy Úřad neshledal nezákonným požadavek zadavatele na realizaci plnění veřejné zakázky metodou D&B, je nutno podle Úřadu uzavřít, že promítnutí požadavku zadavatele na doložení zkušenosti s realizací zakázky metodou D&B v rámci hodnocení rovněž nelze považovat za nelegitimní, neboť se objektivně vztahuje k předmětu veřejné zakázky.

19. Limitaci doby, resp. stáří doložených referencí v rámci hodnocení (tj. stavebních prací dokončených za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení), Úřad nepovažuje za zjevně nepřiměřenou a pro dodavatele bezdůvodně omezující.

Rozklad navrhovatele

20. Dne 10. 3. 2026 obdržel Úřad rozklad navrhovatele, blíže odůvodněný dne 16. 3. 2026. Jelikož napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 23. 2. 2026, byl rozklad podán ve lhůtě stanovené zákonem, tedy včas.

Námitky rozkladu

21. V rozkladu a jeho příloze navrhovatel uvádí mnoho výhrad k jednotlivým bodům napadeného rozhodnutí, přičemž některé jeho námitky se opakují nebo přímo odkazují na návrh, o němž Úřad rozhodoval. Níže jsou uvedeny ty námitky navrhovatele, které lze považovat za relevantní.

22. Podle navrhovatele napadeným rozhodnutím Úřad pouze podtrhuje nezájem na nápravě a neochotu posoudit věc v širším kontextu dokládajícím nezákonnost postupu zadavatele a dalších zadavatelů, která vede v předmětném oboru zakázek financovaných z veřejných prostředků a zejména pak dotací Národní sportovní agentury (NSA) k výraznému zaručování konkurenční výhody a vysokým ztrátám na veřejných prostředcích. Nečinnost Úřadu pak bude mít za následek to, že v předmětném oboru získá reference pouze omezený okruh dodavatelů a ceny stavebních prací budou ještě více předražené.

Metoda D&B

23. Za nesprávný považuje navrhovatel především závěr Úřadu, že požadavek zadavatele na realizaci předmětu veřejné zakázky metodou D&B je důvodný a přiměřený. Pokud je však metoda D&B zadavatelem jako v jiných zakázkách zneužita pro omezení hospodářské soutěže a zjednání výhody

konkrétnímu dodavateli tím, že „zlegalizuje“ omezující požadavek na zkušenosti s metodou D&B, pak je třeba důsledně zkoumat důvodnost a zákonnost jejího užití zadavatelem. K omezení okruhu potenciálních dodavatelů došlo v předmětném řízení bezdůvodně, účelově a takové omezení není odůvodněno legitimními potřebami zadavatele.

24. Metoda D&B je důvodná tam, kde má opodstatnění, tedy u staveb tomu odpovídajících, kde dodavatel bude skutečně něco vymýšlet a navrhovat řešení. Navrhovatel v celém rozsahu odkazuje na čl. II a III návrhu, který učinil součástí rozkladu a na vyjádření k podkladům, které je součástí tohoto rozkladu, kde jsou uvedeny konkrétní důvody nezákonnosti a nedůvodnosti užití metody D&B.

25. Úřad podle navrhovatele dospěl v bodě 96 napadeného rozhodnutí k nesprávnému závěru, že realizace posuzované veřejné zakázky formou D&B pro dodavatele představuje spíše zjednodušení, protože dodavatel v rámci zakázek realizovaných formou D&B připravuje projekt tzv. „sám pro sebe“, tudíž lze důvodně předpokládat, že bude připravovat nabídku při současném zohlednění svých možností, dispozic či know-how tak, aby se nevystavil zbytečným komplikacím v rámci samotné realizace díla, tj. při provádění stavebních prací.

26. Nesprávný a v rozporu s důkazy a tvrzeními navrhovatele je závěr Úřadu, že se v případě studie jedná jen příklady možného řešení. To, že zadavatel účelově uvede ve studii „příklad možného řešení“, neznamená, že tomu tak je. Navrhovatel prokázal a doložil, že jiné řešení není možné. Úřad v bodě 97 napadeného rozhodnutí uvádí, že dodavatel má možnost zvolit řešení odlišné, pokud jej shledá vhodnějším, aniž by pro naplnění zákonnosti rozhodnutí a jeho přezkoumatelnosti doložil faktickou existenci jiného řešení. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Úřad přehlíží, že sama studie neobsahuje všude „příklad možného řešení“. Např. u bodu 3.3 studie to není fakticky možné, proto podmínku „příklad možného řešení“ zadavatel neuvádí. Jinak by zadavatel musel zohlednit rozsah jednotlivých stupňů dokumentací, inženýrskou činnost, dobu pro jejich vypracování a vydání pravomocných povolení v souvislosti se změnou polohy hřiště. Tato skutečnost je však zásadní, protože dokládá, že je jediné možné řešení, a to řešení uvedené ve studii. Dále např. v podbodu 3.5 je sice uveden příklad možného řešení, ale umělý trávník je dále limitován minimálními požadavky, jinak by neměla smysl věta studie, že „*Technická charakteristika navrženého umělého trávníku 3. generace je v projektu uvedena jako požadavek MINIMÁLNÍ, ale v úrovni provedení ‚standard kvality’*“. Tzn., že dodavatel může nabídnout trávník s minimálně srovnatelnými anebo s lepšími parametry“. Zadavatel neuvádí splnění parametrů FAČR, ale minimální parametry uvedené ve studii, včetně výšky vlasu 60 mm. I to dokládá nesprávný závěr Úřadu o možných variantách.

27. Za nesprávný považuje navrhovatel odkaz na rozsudek Bílovec v části sklonu hřiště v rozmezí 0,0 % až 0,5 %. Tímto argumentem Úřad přisvědčil navrhovateli, že je jediné možné řešení odpovídající variantě č. 2 prováděcího pokynu FAČR se spádem do 0,5 %, nicméně jej chybně vykládá.

28. Nejedná se o sklon, ale spád. Úřad ignoruje námitky uvedené v návrhu právě týkající se tohoto spádu. Jak ale navrhovatel v návrhu uvedl, příčný spád přípustný do 0,5 % ve variantě č. 2 upravuje přípustnou toleranci spádu v rámci stavby a nejedná se o možné varianty do 0,5 %. Pokud je v projektových dokumentacích pro provádění stavby u zakázek nerealizovaných metodou D&B stanovena realizace dle varianty 2, pak je uveden příčný přípustný spád do 0,5 %, jako toleranční. Tolerance je pro potřeby splnění podmínek při stavbě, když nelze dodržet přesný spád bez tolerance.

29. Úřad v napadeném rozhodnutí ignoruje namítanou skutečnost, že zadavatel v čl. 19 vyjádření k návrhu potvrdil, že umělý trávník bude pokládán na již hotové podloží, jímž je dána rovinatost. I z této skutečnosti vyplývá, že není jiná možnost řešení než obsažená ve studii.

Profesní kvalifikace

30. Tvrzení Úřadu v bodě 99 napadeného rozhodnutí, že požadavek na zpracování realizační projektové dokumentace je zcela zřejmý a není neopodstatněný, protože studie obsahuje pouze možnosti řešení a podrobná a finální specifikace díla v ní absentuje, přičemž tato musí být navíc dopracována do takové podoby, aby byla v souladu s prováděcím pokynem FAČR coby závazným dokumentem při realizaci veřejné zakázky, považuje navrhovatel za absurdní. V řízení doložil a prokázal, že studie je dostatečná a podrobná a jiné řešení není možné.

31. Za nesprávné považuje navrhovatel závěry Úřadu v bodě 102 a násl. napadeného rozhodnutí ve vztahu k požadavku na doložení profesní způsobilosti v části „Projektová činnost ve výstavbě“, jakož i závěry v bodě 107 napadeného rozhodnutí, když omezení jiných dodavatelů a újmu s tím spojenou navrhovatel řádně tvrdil a prokázal. Taková námitka a návrh slouží k obraně právního zájmu navrhovatele, když nezákonné a bezdůvodné omezování také jiných dodavatelů je způsobilé ke vzniku značné újmy na straně navrhovatele.

Technická kvalifikace

32. Jako nezákonný považuje navrhovatel kvalifikační požadavek zadavatele na doložení zkušenosti dodavatele s minimální plochou fotbalového hřiště o výměře 7 000 m2 s umělým trávníkem 3. generace, na které byla vydána atestace FAČR dle prováděcího pokynu FAČR (bez ohledu na to, zda byla realizována dle projektové dokumentace nebo metodou D&B). Tento požadavek na plochu je s ohledem na předmět veřejné zakázky nedůvodný a nepřiměřený. Požadavek na technickou kvalifikaci není založen na objektivních skutečnostech a nevztahuje se k předmětu veřejné zakázky, když se jedná o metodu D&B s připuštěním jiného řešení, tedy i menší plochy hřiště, než je 7 000 m2 nebo dokonce 5 529 m2. Podle navrhovatele je zjevná nepřiměřenost zadávací podmínky a je zjevné i bezdůvodné omezení či zvýhodnění některých dodavatelů také v kombinaci s dalšími zadávacími podmínkami.

Kritéria hodnocení

33. Pokud Úřad dovozuje, že zadavatel pro účely hodnocení nabídek otevřel hospodářskou soutěž dodavatelům, kteří nemají zkušenost s větší plochou hřiště, byl zároveň povinen se vypořádat s tím, proč je zákonné nepřipustit i FAČR atestovaná hřiště o menší ploše než 5 529 m2, když pro to není důvod. Jedná se o totožné plnění a větší plocha nedokládá větší zkušenosti. Naopak bezdůvodně zvýhodňuje konkrétního dodavatele. Plocha fotbalového hřiště odpovídající stejné kategorii soutěže od 4 794 m2 dokládá totožnou zkušenost jako v případě plochy 5 529 m2, jedná se o stejnou soutěž, nikoli vyšší, jak nesprávně uzavírá Úřad. Navrhovatel tvrdil a dokazoval, že se jedná o stejnou technologii pokládky a větší plocha nedokládá větší zkušenost. Stanovený požadavek na minimální výměru fotbalového hřiště pro účely hodnocení tak představuje nepřiměřenou a omezující podmínku vůči dodavatelům na relevantním trhu, je nepřiměřený a nezákonný.

Důkazy

34. Navrhovatel považuje za nezákonné neprovedení navrhovaných důkazů a nevypořádání se s nimi. Důkazy nelze odmítnout jen s tím, že je nebylo třeba provést, protože Úřad shledal postup zadavatele za zákonný. Naopak z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že Úřad účelově ignoruje jakákoli tvrzení a jakékoli důkazy navrhovatele. Navrhovatelem navržené důkazy a jejich provedení jsou zásadní pro posouzení věci, neboť jsou způsobilé prokázat nezákonný postup zadavatele.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

35. Zadavatel ve svém vyjádření předně uvádí, že se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a je přesvědčen o nedůvodnosti podaného rozkladu. Zadavatel je rovněž přesvědčen, že postup Úřadu byl zcela přiléhavý, když ve svém rozhodnutí opakovaně odkazoval na rozhodnutí i rozsudek Bílovec. Je sice zřejmé, že se jednalo o jiné zadávací řízení s mírně odlišným předmětem, nicméně mezi oběma případy existuje dostatek styčných bodů, aby Úřad k řešení řady otázek přistupoval obdobně. Takový postup je ostatně v souladu s principem předvídatelnosti správního rozhodování.

36. Prakticky všechny argumenty navrhovatele se vyznačují absurdním výkladem zadávacích podmínek, které neodpovídají předmětu zadávané veřejné zakázky ani celkovému kontextu zadávací dokumentace. Tak je tomu například i v záležitosti rozměru hřiště, které je předmětem veřejné zakázky – navrhovatel opakovaně v rozkladu zdůrazňuje, že tento rozměr může být „jakýkoliv“, neboť je v příslušné části studie uvedeno „příklad možného řešení“; důsledkem tohoto má být pak nepřiměřený i požadavek zadavatele na rozměry hřišť v rámci referencí pro účely prokázaní technické kvalifikace a hodnocení. Požadovaný rozměr však vyplývá z vymezení předmětu veřejné zakázky jako celku, mimo jiné i z bodu 3.1.1 zadávací dokumentace, kde je uvedeno, že předmětem veřejné zakázky je výměna umělého sportovního povrchu na stávajícím fotbalovém hřišti v Městském areálu Šamotka v Lužné u Rakovníka, o celkovém rozměru 112 × 70 m. Rozměr je dán také výkresem, který je součástí studie.

37. V otázce využití metody D&B se zadavatel plně ztotožňuje s příslušnou argumentací Úřadu uvedenou v bodech 89 až 101 napadeného rozhodnutí, z níž mimo jiné vyplývá, že postup zadavatele byl v souladu s „*Metodikou D&B*“ (https://2014-2020.opzp.cz/dokumenty/detail/?id=933), a dále to, že v daném případě existuje pro dodavatele stále určitý prostor pro realizaci designu a s tím související přenesení části odpovědnosti zadavatele na zhotovitele.

38. Aktivní legitimaci nelze odvozovat od domnělé újmy, která hrozí či vznikla jiným dodavatelům než navrhovateli. Zákonný rámec újmy nelze rozšiřovat na další subjekty s poukazem na to, že zadávací podmínky mohou dopadat i na jiné dodavatele. Kromě toho, navrhovatelův narativ zastánce práv jiných soutěžitelů neobstojí už jen z toho důvodu, že žádný jiný dodavatel zadávací podmínky nezpochybnil, a to byť „jen“ žádostí o vysvětlení zadávacích podmínek podle § 98 ZZVZ. Pokud jde o samotný požadavek zadavatele na doložení oprávnění k podnikaní v oboru „Projektová činnost ve výstavbě“, zadavatel souhlasí se závěry Úřadu a odkazuje na svoji argumentaci uvedenou ve svém rozhodnutí o námitkách navrhovatele.

39. Pokud jde o část rozkladu vztahující se k hodnoticím kritériím, jedná se o opakovanou argumentaci navrhovatele, kterou již uvedl ve svých námitkách a návrhu na přezkum. K této argumentaci se zadavatel v tomto správním řízení již vyjádřil.

Řízení o rozkladu

40. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu mi předal spis spolu se svým stanoviskem k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

41. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dospěl jsem k závěru, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl v souladu s právními předpisy.

K námitkám rozkladu

42. Návrhem i rozkladem navrhovatele se prolíná shodná argumentace proti celkově pojaté koncepci zadávání veřejných zakázek na výměnu umělých sportovních povrchů fotbalových hřišť metodou D&B.

43. S námitkami navrhovatele, zda je i v šetřeném případě na místě použít metodu D&B, úzce souvisí otázka, zda studie předložená v zadávací dokumentaci je detailním podkladem pro realizaci díla, která reálně nepřipouští alternativní řešení. Jinými slovy, zda dodavatel bude či nebude projektovou činnost skutečně provádět, a jestli jsou požadavky na kvalifikaci a hodnoticí kritérium spojené s metodou D&B nepřiměřené vzhledem k předmětu veřejné zakázky.

44. Úřad se při vypořádání námitek navrhovatele opíral zejména o závěry ve věci Bílovec, a to jak o rozhodnutí Bílovec, tak o rozsudek Bílovec. Se závěry, že se jedná o podobné skutkové okolnosti i o v podstatě shodné námitky téhož navrhovatele s nyní setřeným případem, lze souhlasit, a odkaz Úřadu na tato rozhodnutí proto považuji za přiléhavý.

45. Na tomto místě je třeba uvést, že v mezidobí mezi vydáním napadeného rozhodnutí a podaným, resp. odůvodněným rozkladem, bylo ve věci Bílovec vydáno rozhodnutí o kasační stížnosti, a to rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2026 č. j. 2 As 73/2025-52 (dále jen „**NSS**“ nebo „**rozsudek NSS**“). V tomto rozsudku jsou s konečnou platností vyřešeny některé sporné otázky používání metody D&B při zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem je výměna umělého sportovního povrchu na fotbalových hřištích.

46. Principem metody D&B je nejen samotné zhotovení stavby, ale i její projektování. Za obě fáze plnění nese odpovědnost zhotovitel stavby, jedná se tedy o tzv. stavbu na klíč. Zadavatel jí přenáší odpovědnost za celý proces zhotovení stavby na zhotovitele, což pro něj může být v mnoha ohledech výhodné, či dokonce potřebné. Užitím uvedené metody může zadavatel sledovat vylepšení svého právního postavení vůči zhotoviteli, přenesení veškeré odborné činnosti související s výstavbou na odborně způsobilý subjekt a případně i úsporu nákladů a administrativních obtíží z důvodu sloučení dvou částí výstavby, a tudíž i dvou zakázek, do jedné. To vše představuje zcela legitimní cíle zadavatele. Technické vlastnosti zakázky však i podle názoru NSS musí užití metody D&B umožňovat. Inherentní vlastností jakékoliv zakázky, která zdůvodňuje použití uvedené metody, musí být určitý prostor k invenci zhotovitele. V opačném případě nelze učinit závěr, že metoda D&B odpovídá legitimním potřebám zadavatele.

47. Ve shora uvedeném rozsudku dospěl NSS k závěru, že v rámci posuzované veřejné zakázky (Bílovec) tento prostor pro invenci dán je. I když výměna trávníku na fotbalovém hřišti skutečně neposkytuje nijak široký prostor pro originální či vysoce kreativní řešení, ještě to neznamená, že by neexistovala různá řešení, z nichž mohl zhotovitel při provádění zakázky volit. Užití metody D&B je podle názoru NSS přípustné nejen v případech, kdy je potřeba navrhnout novátorské řešení stavby, ale je vhodné rovněž pro případy, kdy se nabízí více stavebních řešení, z nichž si má zhotovitel po zhodnocení situace vybrat, a podle toho vypracovat projekt reflektující konkrétní zjištěné podmínky.

48. V tomto smyslu je základem studie, zejména pak ty její části, v nichž zadavatel předložil příklady možných podob řešení veřejné zakázky. Tak je tomu i v ní projednávaném případě. Navrhovatel sice tvrdí, že se nejedná o dva zcela totožné případy, s čímž lze i částečně souhlasit, nicméně obsah studie v nyní řešeném případě rovněž používá pojem „příklady možného řešení“. Nelze tedy uzavřít, že by dle studie existovalo pouze jedno řešení veřejné zakázky, jak tvrdí navrhovatel, neboť ta obsahuje toliko příklady možných řešení. Ve studii zpracované obchodní společností BESTPROJEKT s.r.o., se pojem „příklad možného řešení“ vyskytuje téměř ve všech bodech. I když tedy ani podle Úřadu zadávací dokumentace skutečně nenabízí prostor pro řešení, které by bylo mimořádně originální, tak i přesto není požadavek na realizaci projekčních činností zcela nedůvodný a platí, že

dodavatelé musí v rámci použité metody D&B projekt vymezený předmětnou studií dopracovat do podrobné a finální specifikace.

49. V návaznosti na závěr o přípustnosti použití metody D&B je třeba posoudit i další sporné otázky. Jestliže se totiž v projednávané věci jednalo o metodu přípustnou, nelze zároveň učinit závěr o tom, že by nepřípustně diskvalifikovala některé soutěžitele ze zadávacího řízení. Nadto je třeba poukázat na dopady použití metody D&B na průběh a výsledek zadávacího řízení. Co se týče kvalifikačních kritérií, metoda se nijak neprojevovala v kritériích technických, neboť referenční zakázka nemusela být zhotovena právě touto metodou. Uchazeči tedy měli možnost předložit i zakázku, při jejímž zhotovení nebyla metoda D&B vůbec využita. Užití metody se projevilo toliko v kritériích profesní způsobilosti, neboť uchazeči museli doložit podnikatelské oprávnění v oblasti „Projektová činnost ve výstavbě“. S ohledem na legitimitu užití metody D&B se logicky jedná o legitimní profesní požadavek, obzvláště pokud jej bylo možné splnit prostřednictvím subdodavatele. Stanovení metody D&B tedy nebylo způsobilé diskvalifikovat žádného z potenciálních uchazečů, kteří disponovali referenční zakázkou, jejímž předmětem byla rekonstrukce či výstavba povrchu fotbalového hřiště o předepsaných rozměrech. Je třeba též zdůraznit, že navrhovatel danou profesní způsobilostí sám disponoval.

50. Také rozsudek NSS ve věci Bílovec odmítl námitku nepřiměřenosti požadavku na minimální rozměr hřiště, které mělo být předmětem referenční zakázky pro účely kvalifikačních kritérií (technické kvalifikace). Promítnuto do nyní řešeného případu, navrhovatel byl schopen prokázat splnění technické kvalifikace, a ani stanovené minimální rozměry referenčního hřiště jej nemohly diskvalifikovat ze zadávacího řízení. Z rozsudku NSS rovněž vyplývá, že argumentace navrhovatele poškozením třetích osob je nepřípadná, neboť navrhovatel je oprávněn dovolávat se v soudním řízení pouze takové nezákonnosti napadeného rozhodnutí, která jej mohla zkrátit na jeho veřejných subjektivních právech, nikoliv hájit práva třetích osob (potenciálních dodavatelů, kteří nesplňovali tuto podmínku technické kvalifikace) či veřejný zájem bez vazby na jeho veřejná subjektivní práva. Uvedené platí i pro nyní probíhající správní řízení, což správně konstatoval v napadeném rozhodnutí i Úřad.

51. Pokud jde o hodnoticí kritéria, i v tomto dal rozsudek NSS za pravdu závěru Úřadu. Jestliže bylo užití metody D&B z hlediska zakázky jako celku legitimní (akceptovatelné), nelze učinit závěr, že by předchozí zkušenost s touto metodou zadavatel nemohl a neměl promítnout do způsobu hodnocení nabídek. Naopak je zcela přirozené, že zadavatel má dílčí zájem na tom, aby se o jeho zakázku chtěly ucházet i subjekty, které mají s rekonstrukcí povrchu fotbalových hřišť metodou D&B předchozí zkušenosti. Zadavatel má rovněž přirozený zájem na tom, aby měl takový subjekt zvýšenou možnost zakázku získat, neboť schopnost projektovat rekonstrukce povrchu fotbalových hřišť je předpokladem zdárného dokončení i jeho zakázky.

52. Rozsudek NSS rovněž odmítl, že by zadavatel fakticky vyloučil, aby byl v zadávacím řízení úspěšný subjekt, který s metodou D&B předchozí zkušenost nemá. Předložení dřívějších zakázek zhotovených metodou D&B nebylo jediným kritériem hodnocení nabídek, ale kritériem, které se na výsledném hodnocení nabídky mohlo podílet toliko z 25 %. Podle NSS nelze mít za to, že by dané hodnoticí subkritérium mělo dle zadávacích podmínek nepřiměřeně vysokou váhu.

53. Totéž platí i v nyní řešeném případě. V zadávacích podmínkách (bod 18.1.) jsou stanovena kritéria hodnocení nabídek, a to podle jejich ekonomické výhodnosti. Ekonomická výhodnost nabídky bude hodnocena bodovým systémem podle kritérií stanovených v sestupném pořadí s váhou určenou v procentním vyjádření: nabídková cena v Kč bez DPH 60 % a počet realizovaných zakázek 40 %.

54. Podle rozsudku NSS nemůže být důvodná ani námitka, že se zadavatel dopustil diskriminačního jednání, když vyloučil uplatnění referenční zakázky uvedené v rámci kvalifikačních kritérií i pro

kritéria hodnoticí, což je podmínka shodná i s nyní projednávaným případem. Navrhovatel namítá, že kvalifikační kritéria mohl naplnit pomocí jediné zakázky, kterou však kvůli zákazu duplicity nemohl použít pro účely hodnocení nabídek. Jak však vyplývá i ze závěrů rozsudku NSS, podstatné je, že se navrhovatel mohl zadávacího řízení účastnit, neboť disponoval referenční zakázkou splňující kvalifikační kritéria a zadávací podmínky jej nikterak nenutily, aby právě tuto zakázku uplatnil až pro hodnoticí fázi. Pro účely hodnocení nabídek tak mohl navrhovatel využít jiné referenční zakázky a předložit výhodnější nabídkovou cenu. V nyní posuzovaném případě navrhovatel využil jednu a tu samou referenční veřejnou zakázku jak pro technickou kvalifikaci, tak pro hodnocení nabídek, což ovšem znamenalo, že v rámci hodnocení za takovou referenční zakázku neobdržel bodové hodnocení (čl. 6.1.3 zadávací dokumentace).

55. V této souvislosti uvádím, že kritérium výhodnosti ceny bylo postaveno na poměru nejnižší nabídkové ceny a ceny za každou konkrétní nabídku. To znamená, že čím nižší nabídkovou cenu by soutěžitel předkládající cenově nejvýhodnější nabídku zvolil, tím více by zároveň snižoval bodové ohodnocení ostatních nabídek. Nelze tedy uzavřít, že by i bez reference pro hodnocení neměl navrhovatel šanci v zakázce uspět. Nadto dodavatelé mohli získat body i za zakázky, které nebyly realizovány metodou D&B.

56. Pokud navrhovatel v rozkladu i v návrhu zpochybňuje nedůvodnost požadavku na obstarání dokumentace potřebné k získání povolení stavby, opět postačí odkázat jak na rozsudek Bílovec, tak i na rozsudek NSS, podle kterých uvedený požadavek je součástí smluvní konstrukce, kterou zadavatel hodlá přenést odpovědnost za soulad provádění předmětu veřejné zakázky s požadavky veřejnoprávních předpisů na vybraného uchazeče.

57. K námitce, podle níž je limitování zakázek pro účely hodnocení nabídek minimální výměrou realizovaných povrchů hřiště o velikosti 5.529 m2 nezákonné, neboť vzhledem k zadavatelem tvrzené nezávaznosti údajů studie může uchazeč o veřejnou zakázku v projektové dokumentaci navrhnout takové řešení, že plocha povrchu hřiště bude menší než 5.529 m2, pouze uvádím, že v samotné (zcela závazné) zadávací dokumentaci jsou uvedeny rozměry stávajícího hřiště, přičemž podstatou veřejné zakázky je výměna povrchu hřiště, nikoliv jeho přestavba ve smyslu zásadního zmenšení rozměrů.

58. Navrhovatel v rozkladu nesouhlasí s tím, jakým způsobem se vypořádal Úřad s jeho důkazními návrhy. Nepovažuje za dostačující, že Úřad v bodech 116, 127, a 129 k jím navrhovaným důkazům pouze uvedl, že je nepovažuje za nutné provést, neboť již na základě provedených důkazů shledal postup zadavatele za souladný se zákonem, resp. že další navrhované důkazy neshledal relevantními pro rozhodnutí ve věci.

59. Obecně k dokazování ve správním řízení mohu pouze uvést, že základní zásadou, kterou musí správní orgán respektovat, je zásada materiální pravdy. Správní orgán je vždy povinen úplně zjistit skutkový stav. Tato zásada je zakotvena v § 3 správního řádu, který rovněž umožňuje využít zásadu formální pravdy, kdy je na účastnících, aby navrhli důkazy a svá tvrzení podložili.

60. Účastníci jako subjekty řízení se mohou aktivně podílet na procesních postupech řízení vedených správním orgánem tak, že sami mají právo navrhovat důkazy a činit jiné návrhy, mají právo vyjadřovat v řízení svá stanoviska i vyjadřovat se k podkladům pro vydání rozhodnutí (§ 36 odst. 1 až 3 správního řádu). Tomu odpovídá povinnost správního orgánu se s těmito návrhy účastníků vypořádat.

61. Podle druhé věty § 52 správního řádu správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné k zjištění stavu věci. Pokud má tedy správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není povinností navržený důkaz provést. Nezáleží však zcela na

libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo. Správní orgán je tedy oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli, a o které opře skutkové závěry a které opomene.[2]

62. V nyní řešeném případě je zřejmé, že ve věci proběhlo dokazování v širokém rozsahu a že navrhovatel požadoval provést ještě řadu dalších důkazů. Úřad v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že další navrhované důkazy nepovažoval za nutné provést, neboť již na základě provedených důkazů, které jsou obsahem spisu, shledal postup zadavatele souladným se zákonem, a tudíž nevyvstala potřeba dodatečného ověřování navrhovatelem uváděných skutečností, neboť jejich případné posouzení by na závěru Úřadu již nemohlo nic změnit.

63. Tento závěr Úřadu nepovažuji za dostatečně odůvodněný. Jak vyplývá z návrhu a posléze i z rozkladu, navrhovatel požadoval provést řadu dalších důkazů. Podle mého názoru měl Úřad k navrhovaným důkazům podrobněji rozvést, zejména v bodech 116 a 127 napadeného rozhodnutí, zda mohly či nemohly přispět k objasnění skutkového stavu věci, či jakou mají relevanci s ohledem na konstatované právní závěry uvedené v rozsudku Bílovec, o jehož závěry se Úřad v napadeném rozhodnutí opíral.

64. Navrhovatel se důkazními návrhy, uvedenými Úřadem v bodě 116 napadeného rozhodnutí (prohlášení společnosti JUTA a.s., vyjádření dodavatelů ohledně rozdílu v pokládce UT3G u fotbalových hřišť o ploše pod 7 000 m2 a nad 7 000 m2, dokument FAČR, vzorová dokumentace KSHP, vyjádření výrobců umělých trávníků o tom, jaké množství umělého trávníku dodají odběratelům, prováděcí pokyn FAČR), snažil prokazovat nezákonnost požadavků na technickou kvalifikaci uvedenou v zadávacích podmínkách. Je však zřejmé, že tyto navrhované důkazy potenciál zpochybnit zákonnost požadavku na referenční zakázku rekonstrukce fotbalového hřiště o minimální ploše 7000 m2 neměly. Prohlášení společnosti JUTA a. s. má podle navrhovatele doložit stejné zkušenosti s pokládkou UT3G na menší ploše hřiště než 7000 m2 pro plnění veřejné zakázky jako na ploše větší, vyjádření dodavatelů má rovněž doložit, že není velký rozdíl mezi zkušenostmi v pokládce hřišť různých velikostí, podobně jako další navrhované důkazy uvedené výše. K tomu uvádím, že z obsahu těchto návrhů je zřejmé, že se přímo netýkají předmětné veřejné zakázky, a proto je jejich relevance pro nyní řešený případ minimální. Zároveň je zřejmé, že Úřad zjistil, že hřišť splňujících daný požadavek bylo realizováno větší množství., rekonstrukce provádělo více dodavatelů. Zadavatel zvolil jako referenční požadavek zakázku přiměřenou svým rozsahem té, která je předmětem plnění. Polemika, zda je realizace pokládky UT3G u fotbalových hřišť o ploše pod 7 000 m2 a nad 7 000 m2 odlišná, je tedy zbytečná, pokud referenční požadavek nebyl nepřiměřený předmětu plnění a neomezoval nadbytečně soutěž. Byl tedy důvodný. Za takové situace by navržené dokazování na věci nic nezměnilo.

65. Také odkaz na důkaz vzorovou dokumentací KSHP nelze považovat za relevantní, neboť i když je tato dokumentace dle tvrzení navrhovatele stará a odkazuje na starou právní úpravu, nelze z ní učinit závěr, že se jedná o nezákonný dokument, jak navrhovatel tvrdí. Je totiž právem zadavatele nastavit požadavky na technickou kvalifikaci tak, aby k realizaci veřejné zakázky byli připuštěni pouze ti uchazeči, kteří budou zárukou plnění předmětu veřejné zakázky v požadované kvalitě. Pokud uvedený požadavek odpovídá předmětu veřejné zakázky, nelze jej považovat za nezákonný

[2] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009 č. j. 5 As 29/2009-48.

a uvedený závěr nemohou vyvrátit ani další důkazy, jako je prováděcí pokyn FAČR, z něhož sice mají vyplývat totožné podmínky včetně podkladních vrstev pro jednotlivá fotbalová hřiště atestovaná FAČR, která mohou mít rozměry již od 4 704 m2, avšak požadavky zadavatele se mohou od tohoto pokynu lišit.

66. Dalšími důkazními návrhy, uvedenými v bodě 127 napadeného rozhodnutí (vyjádření dodavatelů o počtu zakázek metodou D&B dle zadávacích podmínek, oznámení o výběru zadavatele město Solnice a písemná zpráva zadavatele Školní sportovní klub Bílovec, z.s.), chtěl navrhovatel prokázat nezákonnost, resp. nepřiměřenost, kritérií hodnocení nabídek podle počtu referenčních zakázek (čl. 18 zadávací dokumentace). Navrhovatel zpochybnil rovněž zákaz duplicity referenční zakázky pro potřeby splnění technické kvalifikace a použití pro kritéria hodnocení. Úřad shledal navrhované důkazy nadbytečnými, neboť závěr o zákonnosti hodnoticích kritérií učinil na základě jiných důkazů, např. navrhovatelem předloženém dokumentu „Seznam dodavatelů a hřišť“ či „Seznam zakázek – výměny UT3G nerealizovaných metodou D&B“. K tomuto konstatování Úřadu doplňuji, že uvedenými návrhy se navrhovatel snažil doložit, že je mu známo od administrátora některých veřejných zakázek na rekonstrukci umělých povrchů fotbalových hřišť, že se jich účastní maximálně dva dodavatelé s odpovídající nabídkou. Z uvedeného má vyplývat zřejmá manipulace s veřejnými zakázkami ve smyslu vyřazení ostatních dodavatelů, ačkoli disponují dostatečnými kapacitami pro plnění veřejné zakázky i u hřišť o minimální ploše 7 000 m2. K tomu uvádím, že relevance navrhovaných důkazů je snížena již tím, že se týká jiných zadávacích řízení a navrhovatel zjevně opomíjí, že zodpovědný za konkrétní zadávací řízení, jakož i následnou realizaci veřejné zakázky, je zadavatel. Skutečnost, že jsou zde další dodavatelé, kteří mají kapacitu zakázku plnit, ještě nedokazuje, že nastavené zadávací podmínky jsou nezákonné. Jejich zákonnost Úřad dovodil na základě dostatečných důkazů. Znovu pak zdůrazňuji, že počet referenčních zakázek nebylo ani jediným, ani nejdůležitějším hodnoticím kritériem.

67. Další oporou při konstatování zákonnosti hodnoticích kritérií pak byl pro Úřad také rozsudek Bílovec. Pokud se navrhovatel snažil rozporovat význam nabídkové ceny ve vztahu k počtu referenčních zakázek (bod 126 napadeného rozhodnutí), ani provedení jím navrhovaných důkazů by nemohlo jeho argumentaci přisvědčit. Jak totiž vyplývá ze ZZVZ (§ 114), ekonomická výhodnost nabídky nespočívá pouze v nejnižší nabídkové ceně, ale při hodnocení nabídek lze zohlednit i jiná kritéria.

68. Další okruh důkazních návrhů směřoval k prokazování netransparentnosti zadávacího řízení, když navrhovatel poukazuje na větší počet zadávacích řízení s obdobným předmětem veřejné zakázky, při nichž je podkladem pro vypracování nabídky formálně totožná studie lišící se pouze v detailech. K tomu Úřad v bodě 129 napadeného rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, že provedení dalších důkazů, které se vztahují na jiná zadávací řízení a postup zadavatelů v nich, nejsou pro posuzovanou věc relevantní. Skutečnost, že u veřejných zakázek se stejným nebo obdobným předmětem, je podkladem studie, která se v podstatných částech shoduje s jinými studiemi v jiných zadávacích řízeních, není v rozporu s požadavkem na transparentnost zadávacích řízení. Naopak je logické, že tento typ veřejných zakázek, u nichž významnou roli hrají podmínky stanovené FAČR, vychází ze stejných či podobných požadavků uvedených v zadávacích podmínkách, jejichž součástí je i studie.

69. Rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu je třeba vnímat jako celek. Zásadní skutečností, z níž Úřad při svém rozhodování vycházel, je zejména rozsudek Bílovec. Z něho vyplývají odpovědi na řadu otázek, které učinil navrhovatel v návrhu spornými. Jeho důkazní návrhy směřovaly na podporu těchto sporných otázek, a proto tak nemohly mít na právní posouzení, které správně vycházelo ze závěrů rozsudku Bílovec, zásadní vliv. O podaném rozkladu rozhoduji za situace, kdy je už i z rozsudku NSS zřejmé, že řada argumentů, které navrhovatel ve vztahu

k použití metody D&B v rozkladu opakuje, již posouzena byla. Závěry NSS považuji za právně závazné, tedy dospívám k závěru, že i kdyby některé důkazy navržené navrhovatelem Úřad ve správním řízení či jeho předseda v rámci řízení o rozkladu provedl, nijak by se to neprojevilo na právních závěrech, vycházejících z již citovaných rozsudků. Vadu napadeného rozhodnutí tak nepovažuji za vadu mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr

70. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se ZZVZ a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresáti

1. QUANTUM CZ s.r.o., Novoveská 101/27, 709 00 Ostrava
2. VYSSPA Sports Technology s.r.o., Skladová 2438/6, 326 00 Plzeň

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy